

Nowy podział administracyjny naszego województwa uchwaliła sesja Woj. RN

Wielka kampania wyborcza jeszcze bardziej zacięni sojuszn robotniczo - chłopski, wzmoże aktywność polityczną i produkcyjną mas pracujących miast i wsi. Jak wskazał towarzysze Bolesław Bierut, kampania wyborcza „podniesie i rozwinię aktywność mas ludowych, pomoże jeszcze silniej zespolić nasz naród wokół władzy ludowej, uaktywni miliony mas, ożywi wszystkie lary narodu i usprawni ich działanie jako terenowych organów władzy państwowej; jako ogólnonarodowej, powszechnej organizacji mas współzestępnających w rządzeniu państwem, w podnoszeniu i wzmacnianiu jego siły obronnej”.

nia wyborczą jeszcze bar-
nusz robotniczo - chłopski,
ść polityczną i produkcyj-
nych miast i wsi. Jak wska-
oślaw Bierut, kampania
esle i rozwinięte aktywno-
nośne jeszcze silniej zespó-
okół władzy ludowej, uk-
masy, ożywi wszystkie ra-
sprawni ich działanie jako
nowy władzy państwowej;
owej, powszechnej organi-
uczestniczących w rządzi-
podnoszeniu i wzmacnia-
ennej".

do którego zgodnie z regulaminem naszego konkursu należy wpisać odpowiedzi na 18 pytań

Wzbogaceni dorobkiem naszej konferencji poprowadzimy masy pracujące Łodzi do nowych zwycięstw w walce o dobrobyt, kulturę i szczęście narodu

Fragmenty referatu I sekretarza KŁ, tow. Jana Jabłońskiego, na IV Łódzkiej Konferencji Partyjnej

I sekretarz KŁ PZPR, tow. Jan Jabłoński, na mównicy.

TOWARZYSZE DELEGACJI

Niezwykle bogaty w doniesienia wydawnictwa był miniony rok naszej pracy partyjnej. Uczestniczyliśmy w II Zjeździe partii, który podsumował wielkie osiągnięcia budownictwa socjalistycznego i wskazał drogę dalszego rozwoju naszej Ojczyzny, dalszego podniesienia stopy życiowej mas pracujących. Dwukrotna obniżka cen, regulacja plac nauczycieli, kolejarzy, pracowników PGR, górników, pracowników POM, poprawa rent i emerytur — świadczyć o jednolitości i sile partii, spowodowały wielki wzrost aktywności ludzi pracy i jeszcze bardziej skupili naród wokół programowych zadań partii.

W ciągu minionych 10 lat przeżyliśmy wielką drogę. Ujawniły się nasze własne ręce, ustanowiły władzę

Zmienia się oblicze naszego miasta

Po wyzwoleniu przed paniami i władzą ludową stanęło zadanie jak najszybszej poprawy warunków bytowych i kulturalnych mas pracujących Łodzi. Oceniając ten wysiłek z perspektywy 10-lecia należy stwierdzić, że zrealizowano wiele w dziedzinie przebudowy gospodarki komunalnej i urządzeń socjalno-kulturalnych w oparciu o perspektywiczny plan zagospodarowania przestrzennego Łodzi.

W najbardziej zaniedbanej dzielnicy — Bałuty — wznosimy nowoczesne bloki mieszkalne, szkoły, żłobki, przedszkola i inne obiekty użyteczności publicznej. Oddaliśmy do użytku społeczeństwa dawne parki fabrykantów, intensywnie rozbudowujemy tereny zielone, zakładając nowe parki i zieleń. Stworzyliśmy nowe arterie komunikacyjne, jak ulicę Zachodnią, Kościuszkę, Uniwersytecką, nowe place publiczne, jak K. M. Paryskiej, Zwycięstwa, Rynek Staromiejski. Nowozwznowione w całym mieście gmachy szpitali, szkół, przedszkoli i innych obiektów poważyły wpływ na zmianę wyglądu Łodzi. Budujemy nowe obiekty przemysłowe, jak np. Łódzką Fabrykę Maszyn Włókienniczych, Łódzką Wytwórnię Cewek Przędzaliczych, Fabrykę Kół i Rolad, Radiatorów, Przedział Bawelny w Rudzie i inne. Zatrudnienie w łódzkim przemyśle kluczowym wzrosło do 135 tysięcy, podczas gdy przed wojną wynosiło ono 106 tysięcy. Globalne zatrudnienie osiągnęło liczbę 307 tys. pracowników, co stanowi 47 proc. ogółu ludności miasta wobec 31 proc. w roku 1939.

Równocześnie ze wzrostem zatrudnienia i wydajności pracy oraz w wyniku dokonanych obniżek cen, wzrosła realna siła nabywcza ludności, a co za tym idzie i spożycie. I tak np. spożycie cukru na jednego mieszkańca w roku 1954 wynosi 24 kg, podczas gdy w roku 1937 wynosiło zaledwie 13 kg. Spożycie artykułów mięsnych — tuszowanych w roku 1954 wynosi 37,5 kg, podczas gdy w roku 1935 wynosiło 21,8 kg na jednego mieszkańca. Dla zaspokojenia rosnących potrzeb ludności uruchomiliśmy 2.750 úspěszonych punktów sprzedaży detalicznej oraz 944 punkty usługowe.

Od chwili wyzwolenia szczególną uwagę zwróciliśmy na rozwój urządzeń i usług gospodarki komunalnej i mieszkaniowej. Dobiała końca budowa gigantycznego rurociągu Piliśca-Łódź, w wyniku czego około 300.000 ludzi w naj-

mas pracujących pod kierownictwem klasy robotniczej, naród polski dokonał w tych latach ogromnych przeobrażeń. Twórcza siła wolnego narodu w oparciu o braterską pomoc Związku Radzieckiego przeistoczyła niedawno jeszcze zacofany i zniszczony kraj w przodujące, przemysłowo-rolnicze państwo, budujące socjalizm i coraz pełniej zaspokajające wciąż rosnące potrzeby materialne i kulturalne narodu.

Nasze miasto, Łódź, dzięki błyskawicznej ofensywie Armii Radzieckiej uratowane od zniszczeń wojennych — w ciągu 10-lecia również znacznie zmieniło swój charakter. Niesposób było wprawdzie w ciągu tego czasu zmienić wszystkiego, co cechowało przedwojenną kapitalistyczną Łódź — miasto brudu, nędzy i bezrobocia klasy robotniczej, miasto milionowych zysków fabrykantów i bankierów — tym niemniej zmiana charakteru naszego miasta, poprawa warunków bytu oraz dokonane przemiany społeczne są bardzo znaczne.

Łódź przedwojenna podzielona była na burżuazyjne, luksusowe, zamieszkałe przez burżuazję i drobny przemysł, a na tandytnie zabudowane robotnicze peryferie pozbawione kanalizacji, wodociągów, a nawet elektryczności. Mieszkańca jednolizbowe — zamieszkałe przez proletariatus — stanowiły 63 proc. ogółu mieszkańców, a zagęszczeniu 4 osoby na izbę, podczas gdy w luksusowych mieszkaniach burżuazji przyspadały 2 izby na jedną osobę. Tworząc dla siebie jasne pałace, otoczone zielenią, burżuazja budowała dla robotnika ciemne i ciasne pomieszczenia. Nielepsze warunki były w fabrykach.

Łódź przedwojenna, to miasto o największym nasileniu chorób zakaźnych i gruźlicy, stale wzrastającym bezrobociu, które w roku 1939 osiągnęło liczbę około 60.000 ludzi. W mieście było ponad 80.000 analfabetów.

Od 1945 roku wybudowano 42 km nowych linii tramwajowych, łącząc osiedla robotnicze, jak Stoki, Nowe Złotno, Zarzew itd. ze śródmieściem. Przeszło czterokrotnie w porównaniu z rokiem 1939 wzrosła długość ulic o nawierzchni szlachetnej, a długość ulic oświetlonych powiększyła się o 200 km. Powożny — choć niedostateczny jeszcze wpływ na poprawę warunków bytowych ma nowe budownictwo mieszkaniowe, które dało nam do roku 1954 — 15.275 izb, oraz remonty kapitalne przeprowadzone w 3.888 budynkach mieszkalnych.

Nastąpił wydatny wzrost usług społecznych i kulturalnych. Liczba żłobków z 2 w roku 1939 wzrosła do 53, przedszkoli z 31 do 122. W dziedzinie poprawy warunków zdrowotnych mamy też znaczne osiągnięcia. Jeśli w roku 1938 na terenie Łodzi było 3.150 łóżek szpitalnych, to obecnie dzięki budowie nowych szpitali mamy ich ponad 5.000. Lecznictwem otwartym objęliśmy 97 proc. mieszkańców miasta, podczas gdy przed wojną ubezpieczeni stanowili zaledwie 27 proc. ogółu ludności. Szczególną uwagę skierowaliśmy na rozwój lecznictwa przemysłowego.

Bezpłatnie zlikwidowaliśmy analfabetyzm. Objęliśmy nauczaniem podstawowym 100 proc. młodzieży w wieku od 7 do 14 lat, rozszerzyliśmy zakres nauczania w szkołach średnich i zawodowych, a w 10 wyższych uczelniach kształci się około 16.000 studentów, podczas gdy przed wojną na terenie naszego miasta istniała tylko jedna wyższa szkoła bez praw akademickich, kształcąca około 500 osób. Liczba książek w bibliotekach publicznych wzrosła do 100.000 w 1939 roku do 250.000, ponadto w bibliotekach zakładowych i związkowych znajduje się ponad 400.000 książek. Znacznie wzrosł kolportaż prasy i sprzedaż książek. Dwukrotnie wzrosła frekwencja w łódzkich teatrach i kinach, w 300 świetlicach zakładowych znajduje kulturalną rozrywkę nasza klasa robotnicza.

Łódź, w której przed wojną uprawiano sport zaledwie kilkadziesiąt robotników, ma dziś w kołach sportowych przy zakładach pracy ponad 21.000 aktywnych sportowców.

Nowe sukcesy w walce o pokój

Towarzysze! Te wszystkie osiągnięcia i przemiany są dziełem rąk naszej klasy robotniczej i mas pracujących Łodzi. Łódzka klasa robotnicza wniosła poważny wkład do dzieła wzmocnienia siły Państwa, „przestała być krajem biednym, bezbronny i niebezpiecznym”. W piętnastoletnie tragiczne września 1939 r. uświadomiliśmy sobie rolę, jaką dziś odgrywamy w świecie, już nie jako kraj bezsilny wobec najeźdźców, ale kraj, który w walce ludzkości o pokój i odprężenie sytuacji międzynarodowej odgrywa coraz poważniejszą rolę. W wyniku konsekwentnej polityki pokojowej ZSRR uchroniło się przekonanie naródów o możliwości i konieczności regulowania spornych kwestii międzynarodowych w drodze pokojowych pertraktacji. Niezmiennie ważną konsekwencją konferencji genewskiej — obok przywrócenia pokoju w Indochinach — jest ogromny wzrost autorytetu Chin Ludowych i wejście ich na

ny USA — mają partię komunistyczną, zwłaszcza potężną, zahartowaną w bojach Francuska i Włoska Partia Komunistyczna.

Jest wielką zasługą Francuskiej Partii Komunistycznej, że podjął się bezkompromisową walkę przeciw EWO, potrafiła skupić wokół siebie najszerze rzesze społeczeństwa francuskiego i rozszerzyć front tej walki daleko poza ramy ruchu robotniczego. Obecnie, po odrzuceniu EWO, PPK stoi na czele walki przeciw wszelkim nowym formom remilitaryzacji Niemiec, o przywrócenie radzieckich propozycji zorganizowania bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, o przyjęcie propozycji rządu PRL w sprawie zawarcia Traktatu Przymierza i Pomocy Wzajemnej między Polską a Francją.

Wysunięte przez Związek Radziecki koncepcje systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie zyskują sobie coraz większe uznanie wśród pragnących pokoju narodów świata. Również w Azji idea zbiorowego bezpieczeństwa odnosi poważne sukcesy.

Poważny wkład w dzieło ustanowienia pokoju w Azji daje również i Polska. Udział naszych przedstawicieli w

Dorobek łódzkiej organizacji partyjnej

Z jakimi osiągnięciami przychodził łódzka organizacja partyjna na konferencję sprawozdawczo-wyborczą?

Przemysł naszego miasta, to w przeważającej większości przemysł środków konsumpcyjnych. Dlatego też z uchwali IX Plenum KC i II Zjazdu partii wynikają szczególnie ważne i odpowiedzialne zadania dla łódzkiego przemysłu, dla organizacji partyjnej naszego miasta. Poważne osiągnięcia mają przemysły bawelniany i północny, które plan 8 miesięcy bieżącego roku wykonały: bawelniany w 103,3 proc., a północny w 102,8 proc.

II Zjazd partii, zakładając podniesienie poziomu życia mas pracujących, wzrost realnych płac robotników i pracowników umysłowych oraz dochodów chłopów o 15-20 proc. w ciągu 2 lat przestępował, że nie wystarczy walczyć tylko o ilościowe i wartościowe wykonanie planu. Niezbędna jest ostra walna jakościowo i ekonomicznie — finansowe wskaźniki produkcji. „Leczenie jakości i niedobór stosunek do tych spraw” — mówił tow. Bierut na II Zjeździe — „traktować należy jako wręcz karygodną i antypartyjną praktykę”.

Zadaniem naszego przemysłu jest więc zapożytkować ludność w tkaniny trwałe, dobre, estetyczne, rozszerzać stałe asortyment, dostosować produkcję do wymagań klientów tak, aby ustalić jakże słuszne i usprawiedliwione narzekania ludności.

Zadaniem naszym jest produkować tanio, a więc walczyć o wzrost wydajności, o socjalistyczną dyscyplinę pracy, o racjonalną gospodarkę surowcem i materiałami pomocniczymi, o oszczędne zużycie węgla i energii elektrycznej.

Te wielkie zadania nie zostały w pełni zrealizowane. Tym niemniej należy wskazać na pewne osiągnięcia zarówno w dziedzinie podniesienia jakości produkcji, jak i w walce o obniżkę kosztów własnych.

Przemysł bawelniany za 8 miesięcy bieżącego roku plan jakościowy wykonał w 101,9 proc., a przemysł dziewiarski w 102,9 proc. Poważne osiągnięcia ma w bieżącym roku przemysł bawelniany obniżając w ciągu 8 miesięcy koszty produkcji o 2,38 proc. (planowano obniżkę o 1,5 proc.).

Wykonanie planu jakościowego i planu obniżki kosztów własnych przyczyniło się do przekroczenia planu akumulacji. I tak plan akumulacji za 7 miesięcy bieżącego roku przemysł bawelniany wykonał w 100,02 proc.

Osiągnięcia te były możliwe dlatego, że łódzka organizacja partyjna na bazie wzrostu świadomości swoich włas-

Nasze podstawowe braki i słabości w dziedzinie kierownictwa przemysłem

Obok tych osiągnięć w walce o realizację wskazań II Zjazdu partii — Komitet Łódzki, komitety dzielnicowe i egzekutywy podstawowych organizacji partii, posiadają jeszcze wiele braków, które doprowadziły do niewykonania zadań produkcyjnych w szeregu zakładów, a nawet w poszczególnych gałęziach przemysłu na terenie Łodzi. I tak przemysł włókienniczy i dziewiarski nie wykonał planu produkcji artykułów gotowych, zaplanowanego jakości nie osiągnęli przemysły: dziewiarski, welniany i odzieżowy.

Obniżka kosztów własnych nie została również zrealizowana przez przemysł włókienniczy, który w pierwszym półroczu bieżącego roku osiągnął 30 proc. zaplanowanej obniżki, przez przemysł dziewiarski — 48 proc. i północny — 35 proc. W tkaninach gotowych przemysł włókienniczy winien jest gospodarce narodowej 530.808 metrów, a nie doprowadzona do budżetu akumulacja sięga 96 milionów zł. Załogi przemysłu dziewiarskiego za 8 miesięcy tego roku posiadają zadłużenie wobec narodu, wynoszące 33 mln. 99 tysięcy zł, w wyniku niewykonania planu akumulacji.

Podobnie jest w przemyśle odzieżowym, odzieżowym, zgrzebnym i północnym.

Główną przyczyną niewykonania planów jest: nieracjonalna gospodarka surowcem i materiałami pomocniczymi, niedostateczny wzrost wydajności, osłabienie dyscypliny pracy, słaba troska

Komisji Rozjemczej w Korei oraz w Komisji Neutralnej w Indochinach doprowadzi, że rośnie stale nasza rola na arenie międzynarodowej, rośnie nasz wkład w ogólnoludzki wysiłek zmierzający do zapewnienia pokoju na świecie. Wyrazem rosnącego zrozumienia przez koła polityczne na Zachodzie roli przysługującej Polsce na arenie międzynarodowej jest wizyta parlamentarzystów francuskich w naszym kraju oraz niedawna wizyta parlamentarzystów angielskich. Czynnikiem decydującym o wzroście znaczenia Polski w świecie jest umacnianie potęgi ekonomicznej naszego kraju, są zwycięstwa, jakie odnosimy w budowie socjalizmu w naszej Ojczyźnie.

Naszym historycznym zadaniem jest zapewnić obecnemu i przyszłemu pokoleniu dostatnie i szczęśliwe życie w warunkach pokoju, opartego na nowych stosunkach między narodami, stosunkach, których wzór daje nam Związek Radziecki.

Najbardziej aktualnym i palącym zadaniem partii jest mobilizacja szeregów partyjnych i szerokich mas pracujących do jak najpomyślniejszej realizacji zadań gospodarczych, wyznaczonych przez II Zjazd partii.

W szeregu partii zmobilizować klasę robotniczą, personel naukowy, techniczny i administracyjny w tych przemysłach do ofiarnej pracy.

Dowodzenia pracy zakładowych organizacji KPZR i doświadczenia naszej partii wskazują, że stawiane przez partię zadania mogą być wykonane wtedy, gdy organizacja partyjna potrafi kierować i przewodzić zalogom. Zadania gospodarcze wykonywane są w tych zakładach pracy, gdzie należyć działają organizacje partyjne. Na wyróżnienie zasługują organizacje partyjne i zalogi ZPB im. Marchlewskiego. W tym zakładzie walka o realizację wskazań partii była szczególnie ostra. Przewidywane zostały wurowe teoretyki konsumpcyjne. Udowodniono w praktyce bezpodstawność twierdzeń, jakoby wykonanie norm produkcyjnych przez wszystkich ludzi czy przypadki było niemożliwe. W walce z wrogiem, ze skostnieniem i rutyną wyrosł nowy ludź.

Przedownik pracy tow. Morawski odznaczony „Sztandarem Pracy” i klasy, inicjator hasła: „Każdy robotnik wykonuje swoje bazy skordowe”, przy pomocy organizacji partyjnej pokazał jak metodą przekonywania, pomocy i nauki można w praktyce hasło to realizować.

Dobrej pracy politycznej aktywności partyjnej i związkowej zawdzięczamy, że w Zakładach im. Marchlewskiego 1-łosem robotników nie wykonujących norm spada do minimum, zaś średnie wykonanie norm przez tkaczy osiągnęło 121 proc.

W tych zakładach wyrosł przodujący ludź, tacy jak tow. Sygdański, tow. Janiak, tow. Wilmańska i wielu innych.

Dużo jest w naszym mieście przodujących podstawowych organizacji partyjnych, które cieszą się autorytetem wśród zalogi, gdzie członkowie partii potrafią swoją postawą i przykładem zrealizować zadania do realizacji trudnych zadań gospodarczych. Do takich organizacji należy zaliczyć podstawową organizację partyjną Zakładów im. J. Stalina Oddział „B”. Bojowa postawa 72 przodowników pracy — członków partii, porządku swoim przykładem innych. Grupy partyjne, takie jak tow. Szurgata, tow. Lewy i inne umiejętnie kierują pracą grup związkowych — łączą sprawy produkcyjne z zagadnieniami politycznymi. Każdy członek partii i kandydat otrzymuje konkretne polecenia partyjne. Młodzi towarzysze, tacy jak Nawrot, Kłosiński, Filipiak, Bembońska, przydzieleni do pracy wśród młodzieży, wydają przyczyniają się do jej politycznego rozwoju.

Główny jednak ciężar odpowiedzialności za niewykonanie zadań spada na łódzką organizację partyjną i jej kierownictwo. Zasadniczy nasz błąd — to samopuszczenie wyniku z sukcesów, osiągniętych w roku 1953. Stąd zbyt powierzchownie kontrolowano przygotowanie centralnych zarządów i zakładów, a nawet w poszczególnych gałęziach przemysłu na terenie Łodzi.

I tak przemysł włókienniczy i dziewiarski nie wykonał planu produkcji artykułów gotowych, zaplanowanego jakości nie osiągnęli przemysły: dziewiarski, welniany i odzieżowy.

Obniżka kosztów własnych nie została również zrealizowana przez przemysł włókienniczy, który w pierwszym półroczu bieżącego roku osiągnął 30 proc. zaplanowanej obniżki, przez przemysł dziewiarski — 48 proc. i północny — 35 proc. W tkaninach gotowych przemysł włókienniczy winien jest gospodarce narodowej 530.808 metrów, a nie doprowadzona do budżetu akumulacja sięga 96 milionów zł. Załogi przemysłu dziewiarskiego za 8 miesięcy tego roku posiadają zadłużenie wobec narodu, wynoszące 33 mln. 99 tysięcy zł, w wyniku niewykonania planu akumulacji.

Podobnie jest w przemyśle odzieżowym, odzieżowym, zgrzebnym i północnym.

Główną przyczyną niewykonania planów jest: nieracjonalna gospodarka surowcem i materiałami pomocniczymi, niedostateczny wzrost wydajności, osłabienie dyscypliny pracy, słaba troska

o bezpieczeństwo i higienę pracy, nie wykorzystanie rezerw produkcyjnych, zła organizacja pracy.

Zróżnił również w niewłaściwej pracy organów kierowniczych a więc dyrekcyj, centralnych zarządów, Ministerstwa Przemysłu Lekkiego i administracji zakładów, gdzie niemało jest przejawów biurokracizmu i braku poczucia odpowiedzialności u poszczególnych pracowników za podległe im zakłady.

Główny jednak ciężar odpowiedzialności za niewykonanie zadań spada na łódzką organizację partyjną i jej kierownictwo. Zasadniczy nasz błąd — to samopuszczenie wyniku z sukcesów, osiągniętych w roku 1953. Stąd zbyt powierzchownie kontrolowano przygotowanie centralnych zarządów i zakładów, a nawet w poszczególnych gałęziach przemysłu na terenie Łodzi.

I tak przemysł włókienniczy i dziewiarski nie wykonał planu produkcji artykułów gotowych, zaplanowanego jakości nie osiągnęli przemysły: dziewiarski, welniany i odzieżowy.

Obniżka kosztów własnych nie została również zrealizowana przez przemysł włókienniczy, który w pierwszym półroczu bieżącego roku osiągnął 30 proc. zaplanowanej obniżki, przez przemysł dziewiarski — 48 proc. i północny — 35 proc. W tkaninach gotowych przemysł włókienniczy winien jest gospodarce narodowej 530.808 metrów, a nie doprowadzona do budżetu akumulacja sięga 96 milionów zł. Załogi przemysłu dziewiarskiego za 8 miesięcy tego roku posiadają zadłużenie wobec narodu, wynoszące 33 mln. 99 tysięcy zł, w wyniku niewykonania planu akumulacji.

Podobnie jest w przemyśle odzieżowym, odzieżowym, zgrzebnym i północnym.

Główną przyczyną niewykonania planów jest: nieracjonalna gospodarka surowcem i materiałami pomocniczymi, niedostateczny wzrost wydajności, osłabienie dyscypliny pracy, słaba troska

o bezpieczeństwo i higienę pracy, nie wykorzystanie rezerw produkcyjnych, zła organizacja pracy.

Zróżnił również w niewłaściwej pracy organów kierowniczych a więc dyrekcyj, centralnych zarządów, Ministerstwa Przemysłu Lekkiego i administracji zakładów, gdzie niemało jest przejawów biurokracizmu i braku poczucia odpowiedzialności u poszczególnych pracowników za podległe im zakłady.

Główny jednak ciężar odpowiedzialności za niewykonanie zadań spada na łódzką organizację partyjną i jej kierownictwo. Zasadniczy nasz błąd — to samopuszczenie wyniku z sukcesów, osiągniętych w roku 1953. Stąd zbyt powierzchownie kontrolowano przygotowanie centralnych zarządów i zakładów, a nawet w poszczególnych gałęziach przemysłu na terenie Łodzi.

I tak przemysł włókienniczy i dziewiarski nie wykonał planu produkcji artykułów gotowych, zaplanowanego jakości nie osiągnęli przemysły: dziewiarski, welniany i odzieżowy.

Obniżka kosztów własnych nie została również zrealizowana przez przemysł włókienniczy, który w pierwszym półroczu bieżącego roku osiągnął 30 proc. zaplanowanej obniżki, przez przemysł dziewiarski — 48 proc. i północny — 35 proc. W tkaninach gotowych przemysł włókienniczy winien jest gospodarce narodowej 530.808 metrów, a nie doprowadzona do budżetu akumulacja sięga 96 milionów zł. Załogi przemysłu dziewiarskiego za 8 miesięcy tego roku posiadają zadłużenie wobec narodu, wynoszące 33 mln. 99 tysięcy zł, w wyniku niewykonania planu akumulacji.

Podobnie jest w przemyśle odzieżowym, odzieżowym, zgrzebnym i północnym.

Główną przyczyną niewykonania planów jest: nieracjonalna gospodarka surowcem i materiałami pomocniczymi, niedostateczny wzrost wydajności, osłabienie dyscypliny pracy, słaba troska

o bezpieczeństwo i higienę pracy, nie wykorzystanie rezerw produkcyjnych, zła organizacja pracy.

Zróżnił również w niewłaściwej pracy organów kierowniczych a więc dyrekcyj, centralnych zarządów, Ministerstwa Przemysłu Lekkiego i administracji zakładów, gdzie niemało jest przejawów biurokracizmu i braku poczucia odpowiedzialności u poszczególnych pracowników za podległe im zakłady.

Główny jednak ciężar odpowiedzialności za niewykonanie zadań spada na łódzką organizację partyjną i jej kierownictwo. Zasadniczy nasz błąd — to samopuszczenie wyniku z sukcesów, osiągniętych w roku 1953. Stąd zbyt powierzchownie kontrolowano przygotowanie centralnych zarządów i zakładów, a nawet w poszczególnych gałęziach przemysłu na terenie Łodzi.

Podobnie jest w przemyśle odzieżowym, odzieżowym, zgrzebnym i północnym.

Główną przyczyną niewykonania planów jest: nieracjonalna gospodarka surowcem i materiałami pomocniczymi, niedostateczny wzrost wydajności, osłabienie dyscypliny pracy, słaba troska

jednak jest bardzo dużo wypadków niewłaściwej gospodarki energią elektryczną. Jako przykład można posłużyć Zakłady Przemysłu Bawelnianego im. Szymańskiego, w których wskutek niewłaściwego zastosowania silników zużywa się nadmierną ilość mocy elektrycznej. I tak np. na trzepakach zainstalowany jest silnik o mocy 50 kW, podczas gdy w zupełności wystarczy o mocy 35 kW. To samo jest w przędalni, gdzie pracuje obecnie silnik o mocy 95 kW, a może być zainstalowany 50 kW.

Naszym zadaniem jest ujawnić te rezerwy i uruchomić je dla szybszego wzrostu stopy życiowej mas.

II Zjazd partii wskazał, że przy zwiększonym tempie wzrostu produkcji środków konsumpcyjnych nie wolno osłabiać tempa wzrostu produkcji środków wytwórczych. W Łodzi istnieje przemysł metalowy, który między innymi produkuje środki produkcji dla przemysłu włókienniczego oraz dla innych gałęzi gospodarki.

W zakładach tych podstawowe organizacje partyjne mają poważne osiągnięcia. Między innymi Zakłady im. Strzelczyńskich, które w roku 1953 nie wykonały żadnego wskaźnika planu, w br. plan półroczny wykonały w 107,2 proc. Zakłady Wytwórcze Aparatów Niskiego Napęcia A-2 przekroczyły planową wskaźnik obniżki kosztów własnych o 1,8 proc. Przemysł metalowy w całości nie wykonuje jednak planu akumulacji, planu asortymentowego i planu obniżki kosztów własnych. W niektórych zakładach jest zła organizacja i rozluźnienie dyscypliny pracy.

W tezach na II Zjeździe partii czytamy: „Wielką rolę w zwiększeniu zaspokojenia rosnących potrzeb ludności winien odegra państwowy przemysł terenowy oraz spółdzielczość pracy”.

Na terenie naszego miasta istnieje 607 zakładów przemysłu terenowego i spółdzielni pracy. Zatrudniają one ponad 20 tysięcy robotników. Produkcja przemysłu drobnego i rzemieślnicza stale wzrasta.

Jednakże przemysł drobny skoncentrowany na terenie miasta Łodzi wykonuje wzrastające z roku na rok plany produkcyjne, to jednak popełnia on rokrocznie ten sam błąd: nie wykonuje planu asortymentowego. Często są wypadki, że kosztowne takie deficytowe artykuły, jak wyznaczarki (których plan wykonano w 70 proc.), szufelki do węgla (plan wykonano w 25 proc.), łyżeczki do herbaty, kosze do węgla, blachy do ciasta itp. — wykonuje się artykuły ciężkie, dublując produkcję przemysłu kluczowego. Zapowiadano, że przez przemysł terenowy naszemu miastu nie doczykały się wprowadzenia do seryjnej produkcji.

Stan ten można poprawić przez dalsze zwiększenie produkcji artykułów poszukiwanych przez ludność naszego miasta. Zadania stojące przed przemysłem drobnym i spółdzielnią pracy mogą być wykonane, jeśli zwiększymy rolę organizacji partyjnych, jeżeli będą one śmiało korzystały z przysługującego im prawa kontroli administracji.

Miasto nasze z dnia na dzień bierze coraz piękniejszy wygląd. Rośnie nowa Łódź, wznoszona rękami łódzkich murarzy. Wyniki pracy łódzkich murarzy są poważne.

Jednak wykonanie planu nie może nam przesłonić braków, jakie istnieją w pracy Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego. W pracy ZBM brak jest planowości i troski o oszczędność gospodarki środkami materialnymi i finansowymi. W 1953 r. nie została wykonana zaplanowana obniżka kosztów własnych o 11,7 mln. zł — a odnotowano koszty brutto wzrosły o 3,3 mln. Dotychczas planowana na 12,2 mln. zł osiągnęła sumę 24,5 mln. zł. Szczegółowe rozróżnienie i dostatecznie kontrolowana jest gospodarka materiałami bezpośrednio na budowę, natomiast w sposób pośredni za pośrednictwem takiej beztroski o materiały jest cmentarzysko zniszczonych belek DMS i innych prefabrykatów przy ul. Wojska Polskiego.

Na bloku nr 14 — 16 na Bałutach pracowało około 700 robotników przy planowanym zatrudnieniu 240 osób, osiągnięto wydajność 27,6 proc., a plan produkcji wykonano w 83,3 proc. Plan koordynacji robót instalacyjnych z robotami tynkarskimi i malarskimi spowodował dwukrotne, a nawet trzykrotne malowanie, tynkowanie i cyklowanie. Brakorobstwo było przyczyną licznych usterek, które trzeba było usuwać już po oddaniu budynku do użytku.

W roku bieżącym stan ten uległ poważnej poprawie. Plan obniżki kosztów został przekroczony. Oszczędność planowana na 7,1 mln. zł osiągnęła sumę 7,5 mln. zł.

Poważnym zadaniem organizacji partyjnych w budownictwie jest konsekwentne wcielenie w życie wskazań partii, dalsza walka o obniżkę kosztów własnych, walka z marnotrawstwem surowca, o bezusterkowe oddawanie nowych obiektów, zdecydowane zwalczanie brakorobstwa.

Ulepszyć polityczne kierownictwo związkami zawodowymi

Towarzysze! Wszystkie przytoczone fakty jasprawo wskazują, że w naszym przemyśle i budownictwie tkwią nadal ogromne rezerwy, wielkie nie wykorzystane jeszcze dodatkowe możliwości obniżki kosztów własnych produkcji.

Niestety, organizacja łódzka nie potrafiła poprowadzić skutecznej walki o

(Dalszy ciąg na str. 3).

Fragmenty referatu sekretarza KŁ tow. Jana Jabłońskiego

(Dokończenie ze str. 3)

nał nie otrzymuje żadnych poleceń partyjnych, co zawęża ich udział w życiu partyjnym, ogranicza możliwości ich partyjnego wychowania.

Niektórzy instruktorzy KŁ i KD, którzy na ogół często docierają do podstawowych organizacji partyjnych, nie potrafili jednak okazać pomocy organizacjom w pokonywaniu trudności, w usuwaniu braków i błędów, w realizowaniu instrukcji i uchwał partyjnych. Mamy instruktorów, którzy potrafili prawidłowo ocenić sytuację w danej podstawowej organizacji partyjnej, lecz częstokroć boją się zabierać głos na zebraniach partyjnych, udzielając rad i wskazówek. Nasi instruktorzy zbyt słabo znają kadry, nie nauczyli się jeszcze wnikliwie, obiektywnie oceniać pracę ludzi, zbyt rzadko przyczyniają się oni do wysuwania kadr.

Trzeba stwierdzić, że za niezadowolający stan pracy aparatu instruktorów kołowych ponosi winę kierownictwo KŁ i KD. Ukończenie szkoły nie czyni bowiem jeszcze z pracownika działacza partyjnego, działacza partyjny kształtuje się

w toku pracy, w codziennej walce z trudnościami, kształtuje się pod troskliwą opieką i umiejętnym kierownictwem starszych i bardziej doświadczonych towarzyszy.

Komitet Łódzki winien okazać większą niż dotychczas pomoc komitetom dzielnicowym, aby stały się pełnowartościowymi kierownikami politycznymi terytorium, aby zdolnie było prawidłowo oceniać sytuację na swoim terenie, należyte przewidywać i określać główne zadania pracy partyjnej.

Należy przede wszystkim skoncentrować wysiłki instancji partyjnych aparatu i aktywność na poprawieniu pracy podstawowych organizacji partyjnych — tego głównego ogniwia partii — głównej siły decydującej o pracy wśród mas, decydującej o realizacji linii partii. Należy wyzbyć się biurokratyzm, papierkowymi metodami pracy partyjnej.

Wzmocnić pracę polityczną wśród młodzieży

Towarzysze! Bierut stwierdził na II Zjeździe, że „szczególną uwagę winniśmy skupić przede wszystkim na pracy partii wśród młodzieży”.

Po II Zjeździe na skutek wzmocnienia kierownictwa partyjnego — ulepszyła się praca łódzkiej organizacji ZMP-owskiej, podniosła się jej rola, jako kierownictwa politycznego i wychowawczego młodzieży. W szeregu ZMP wstąpiło w okresie sprawozdawczym ponad 20 tysięcy nowych członków. Wzrosła świadomość polityczna i aktywność naszej młodzieży. Na apel Zarządu Głównego ZMP o zaciągu pionierskim do PGR zgłosiło się w Łodzi po kilku zaledwie dniach ponad 300 chłopów i dziewcząt. Ponad 45 tysięcy młodzieży pracującej bierze udział w wysiłku wojennym, 30 tysięcy pracuje metodami radzieckich i polskich nowatorów, 4 tysiące młodzieży pracuje w 730 brigadach młodzieżowych, w tej liczbie w 370 brigadach bezbrakowych.

Znaczenie wzrosła liczba młodych przodowników pracy i nauki. W bieżącym roku młodzież ucząca się w szkołach podstawowych, zawodowych i wyższych osiągnęła lepsze wyniki w nauce niż uprzednio.

Braki występujące jednak w pracy łódzkiej organizacji ZMP są nadal bardzo poważne. ZMP niedostatecznie dociera do młodzieży łódzkiej. 50-60 tysięcy chłopów i dziewcząt w wieku ZMP-owskim (to znaczy blisko 60 proc. młodzieży) pozostaje poza szeregiem organizacji (w tej liczbie ponad 23 tysiące młodzieży pracującej). Szczególnie słabo dociera ZMP do tej części młodzieży, która po ukończeniu szkół podstawowych nie przyszła jeszcze do produkcji i która szczególnie narażona jest na demoralizację.

Niedostateczna jest praca aktywna partyjnego w organizacjach młodzieżowych nad wychowaniem rezerwy partii spośród młodzieży. Na 33 tysiące ZMP-owców w wieku 18-25 lat jest zaledwie 3.800 członków partii. Mamy

Odpowiedzialność klasy robotniczej za rozwój wsi

Towarzysze! Po IX Plenum, a w szczególności po II Zjeździe wzrosło w łódzkiej klasie robotniczej zrozumienie jej roli kierowniczej, poczucie jej odpowiedzialności za socjalistyczną przebudowę wsi, za wzrost produkcji rolnej.

Po wspólnym Plenum KW i KŁ wydelegowaliśmy 13 towarzyszy z aparatu partyjnego na stanowiska dyrektorów i kierowników wydziałów politycznych POM, co przyczyniło się do wzmocnienia państwowych ośrodków maszynowych. Za mało jednak skierowaliśmy na wieś specjalistów rolnych, których nie mało mamy w Łodzi, którym jednak należałoby zabezpieczyć odpowiednie warunki bytowe w terenie. Powinno rozwinąć się i pogłębić ruch łączności. Liczba ekip wzrosła z 201 w 149 zakładach do 470 w 187 zakładach. Sześciokrotnie objęto 7 POM, nawiązano łączność z 95 spółdzielniami produkcyjnymi i 352 gromadami. Od IX Plenum do lipca br. ekipy wyjechały na wieś 3.800 razy, w wyjazdach uczestniczyło ponad 33 tysiące osób, w tym 13.800 bezpartyjnych.

Poszczególne ekipy osiągnęły w swej pracy poważne wyniki polityczne i gospodarcze. Ekipa ZPO im. Włocławskiego pomogła w założeniu trzech grup kandydatów, dwóch kół ZMP oraz spółdzielni produkcyjnej w Adamowie. Ekipa Zakładów Maszyn Jedwabniczych przyczyniła się do zorganizowania w Słotkach spółdzielni produkcyjnej, grupy kandydatów i kół ZMP. Podobne osiągnięcia mają ekipy ZPB im. H. Sawickiej, ZPB im. Stalina, Łódzkiej Fabryki Mebli, Zakładów Budowy Kociów i Radiatorów i wielu innych.

Łódzka klasa robotnicza okazała dużą pomoc pracującym chłopstwu w kampanii żniwniej. Tak np. w pierwszych dniach sierpnia przy żniwach pomagało ponad 2.500 osób z łódzkiej klasy robotniczej.

W toku akcji żniwniej zacieśniła się więź między klasą robotniczą a chłopstwem pracującym, czego wyrazem są serdeczne podziękowania nadsyłane przez spółdzielnie produkcyjne i chłopów gospodarujących indywidualnie do załóg fabrycznych. Wzmocniły się łączności pomaga łódzkiej klasie robotniczej wyżyć się pokutującymi poglądami i ówczesne wuerowienie chłopów, pomaga w zrozumieniu tego, że bez pomocy politycznej, kulturalnej i materialnej klasy robotniczej dla wsi nie sposób zrealizować uchwał II Zjazdu. Z tego zrozumienia zrodziła się cenna inicjatywa organizacji partyjnej Zakładów im. Marchlewskiego, które zawarły umowę o socjalistycznym współzawodnictwie z jedną z gromad postrzegających pod opieką Zakładów. Inicjatywę tę podchwyci-

w ZMP około 4 tysięcy członków w wieku ponad 25 lat, z których tylko niewielka część została przygotowana do wstąpienia do partii. Stan ten wpływa na słabszą pracę instancji ZMP-owskich nad wychowaniem młodzieży w duchu najgłębszej miłości i przywiązania do partii, kierowniczej siły narodu i najtroskliwszego opiekuna młodzieży.

Najbardziej miejscem w pracy łódzkiej organizacji ZMP jest niedostateczna troska o ideowo-polityczne wychowanie młodzieży. Nie wykorzystuje się należycie w pracy wychowawczej wspólnych tradycji rewolucyjnych łódzkiej klasy robotniczej, łódzkiej młodzieży robotniczej. Za słaba jest praca nad patriotycznym wychowaniem młodzieży w duchu gotowości do obrony wolności i niepodległości kraju, do pełnienia zaszczytnej służby wojskowej.

Słaba jest praca nad kształtowaniem światopoglądu naukowego zarówno wśród młodzieży robotniczej, jak i uczącej się. Nie zlikwidowaliśmy groźnego zjawiska chuligaństwa, zwalczanego zresztą głównie środkami represyjnymi, a nie pracą ideowo-wychowawczą.

W łódzkiej organizacji młodzieżowej występuje poważna słabość w rozwoju pracy kulturalno-oświatowej, słabość w stosowaniu form pracy pociągających młodzież, rozwijających jej uzdolnienia, zaspokajających jej rosnące zainteresowania; niezwykłe słaba jest rola Zarządu Łódzkiego ZMP w rozwoju wychowania fizycznego i sportu, w rozwoju życia świetlicowego i twórczości amatorskiej.

Ten stan wynika ze słabej pomocy udzielanej Zarządowi Łódzkiemu ZMP przez Komitet Łódzki. Za słabą jest opieka poszczególnych Wydziałów KŁ nad pracą ZMP. Komitety dzielnicowe zbyt rzadko i słabo analizują pracę wśród młodzieży, niedostatecznie kontrolują pracę zarządów dzielnicowych, nie uczą podstawowych organizacji prawidłowych metod kierowania organizacjami młodzieżowymi.

W zrozumieniu przez łódzką klasę robotniczą politycznej istoty i ogromnego znaczenia sojuszu robotniczo-chłopskiego, w rozwoju ruchu łączności między łódzką klasą robotniczą a wsią posiadamy jednak nadal poważne luki i braki.

Jako najistotniejsze braki należy wymienić:

1. Występujące przejawy odpolitycznienia pracy wielu ekip, które częstokroć ograniczają się do pomocy technicznej, a pomijają pracę polityczną, wychowawczą i kulturalną wśród chłopów, nie dają do politycznego uświadomienia i uaktywnienia wsi, szczególnie biedniaków. Niektóre ekipy nie dostrzegają wroga klasowego na wsi, nie widzą kulaka i jego rozkładów, przyczynia się do zorientowania jako wrogów „średniaków” — ociągających się w realizacji dostaw, lub niechętnych jeszcze wobec spółdzielczości produkcyjnej.

Poszczególne ekipy nie widzą roli wiejskich organizacji partyjnych, częstokroć pomijają i zastępują je w pracy, słabo pomagają w rozwoju szeregów organizacji partyjnych.

2. Za słabą jest jeszcze nasza pomoc dla spółdzielni produkcyjnych, PGR i POM jako ośrodków socjalizmu na wsi. Między innymi ekipy nasze zbyt mało pracowały nad tym, aby spółdzielnie produkcyjne i chłopów — spółdzielcy pierwsi wzorowo wywiązali się ze swych obowiązków wobec państwa, służąc jako wzór i przykład dla chłopów indywidualnych.

3. Front naszej pracy na wsi jest nadal zbyt wąski. W stopniu niedostatecznym uruchomiliśmy wszystkie środowiska kulturalne, twórcze, naukowe, lekarskie, naszą liczną młodzież studentów, pochodzącą z dużej mierze ze wsi i szczególnie przydatną do pracy agitacyjnej na wsi. Niedostateczna jest pomoc naszych świetlic, zespołów amatorskich, domów kultury, teatrów, klubów artystycznych dla rozwoju życia kulturalnego na wsi. Ubiegając jeszcze są formy naszej pracy politycznej na wsi,

pomijają często tematykę patriotyczną oraz tradycje rewolucyjne chłopów w Polsce i naszym województwie.

4. Zbyt słaba jest troska organizacji partyjnych o staranny dobór członków ekip, o ich polityczne przygotowanie. Niektóre ekipy traktują swoje wyjazdy jako wycieczki.

Odpowiedzialność za omówione braki spada przede wszystkim na KŁ, którego kierownictwo polityczne — ruchem łączności jest zbyt słabe i powierzchowne, nie opiera się w stopniu dostatecznym na głębokiej analizie ruchu łączności.

Nakaz czujności

Na zakończenie chcielibyśmy zwrócić uwagę konferencji na wrogi nasz, na ich perfidną działalność, na walkę klasową, która nie zna kompromisów. Im większe są nasze zwycięstwa, tym ostrzejsza staje się walka.

Jakże często wrogowie wykorzystują dla swej wrożej działalności nasze niechlujstwo i brak poczucia odpowiedzialności niektórych towarzyszy partyjnych. Podniesienie stopy życiowej zależy od jakości i ceny produkowanych artykułów. Wrogowie atakują ten kierunek naszej działalności.

W Północno-Łódzkich Zakładach Przemysłu Pończosznego wykonanie planu szwankowało, bo nie było igieł dziewiarskich. Po sprawdzeniu, igły znalazłono w magazynie zakładowym w dostatecznej ilości. Powinno być zjawisko bezmyślnego niszczenia surowca, używa się go do celów osobistych, zatyka otwory po zbluciu szwy. Dziesiątki ton bawełny czy wełny giną w czasie transportu.

Dla członków partii nie wystarczy święte oburzenie, konieczna jest rewolucyjna czujność całej organizacji łódzkiej. Nie wolno nam tolerować niechlujstwa i beztroskiego stosunku do tych przejawów szkodliwej i wrożej działalności.

Nasze najbliższe zadania

Towarzysze! Obowiązkiem naszym jest wskazać łódzkiej organizacji partyjnej drogi, środki dla przezwyciężenia braków i błędów w naszej pracy partyjnej, w naszej walce o pełną realizację wskazań II Zjazdu.

Zadaniem partii jest uczynić wszystko, aby walka o obniżkę kosztów własnych stała się sprawą wszystkich pracujących naszego miasta. Musimy wyjaśnić każdemu robotnikowi, majstrów i inżynierowi ścisły związek, jaki istnieje między jego wysiłkiem i jego pracą a sprawą szybszego podniesienia stopy życiowej ludzi pracy. Musimy dać dodatkową produkcję na rynek w IV kwartale br. Doprowadzić do świadomości każdego pracownika konieczność walki o racjonalną gospodarkę surowcem, materiałami pomocniczymi, o oszczędność węgla, energii elektrycznej. Musimy wytworzyć atmosferę czci i honoru wokół uczących robotników, mistrzów oszczędności, przodowników pracy i nowatorów produkcji, którzy swą ofiarną pracą przyczyniają się do wzrostu dobrobytu w naszym kraju.

Równoległe z tym, z całą konsekwencją walczymy z istniejącymi nagminnie w naszym przemyśle wadliwymi zjawiskami maraństwa i z tolerancyjnym stosunkiem do maraństwa i braków bez względu na stanowisko, jakie oni zajmują.

Aby ta nasza walka mogła być z powodzeniem realizowana, potrzebne jest podniesienie na wyższy poziom pracy nowowybranego Komitetu Łódzkiego, komitetów dzielnicowych i zakładowych organizacji partyjnych. Nieodwrotnie warunkiem tego jest zlikwidowanie rozpiętości, jaka istnieje między opracowywaniem i podejmowaniem uchwał a stopniem ich realizacji.

Sekretarze Komitetu Łódzkiego, kierownicy wydziałów KŁ, sekretarze KD muszą więcej czasu poświęcić bezpośredniemu instruktażowi i pomocy dla dołowego aparatu partyjnego, dla pracy z podstawowymi organizacjami partyjnymi.

Głównym terenem naszej walki jest zakład, instytucja, szkoła czy gromada, dlatego też sprawa wzmocnienia i usprawnienia pracy podstawowych organizacji partyjnych w terenie, umocnienia ich więzi z masami jest sprawą zasadniczą dla wszystkich instancji partyjnych. A więc trzeba, aby wzrosło poczucie odpowiedzialności instancji, jako kolektywów kierowniczych, za pracę z podstawowymi organizacjami partyjnymi.

Musimy wzmocnić pracę partyjnych organizacji w centralnych zarządach i prac z centralnymi zarządami. Obywatelskie zadania, jakie stoja przed naszym przemysłem wymagają przężnego i operatywnego kierownictwa zakładami przez centralne zarządy. Musimy wyjaśnić towarzyszom z centralnych zarządów, że poziom ich pracy jest jednym z bardzo ważnych czynników w walce o realizację stojących przed przemysłem zadań.

Należy dokonać pełnej realizacji uchwały Plenum KŁ o pracy związków zawodowych. Doprowadzić do świadomości całej partii, że nie można tych wielkich, postawionych przez II Zjazd partii, zadań realizować w naszym przemyśle bez aktywnego udziału związków zawodowych. Należy dać radom zakładowym pełną inicjatywę w rozwoju ruchu współzawodnictwa o jakość, o obniżkę kosztów własnych, o oszczędność. Trzeba, aby partia inspirowała i kontrolowała pracę związków zawodowych.

Towarzysze! Od naszej bojowości, aktywności, umiejętności zdobywania się i umysłów zależy powodzenie realizacji uchwał II Zjazdu partii. Nasza łódzka organizacja partyjna niejednokrotnie dała przykład ofiarności w realizacji linii partii. Wzboğaci dorobkiem naszej konferencji i obecnie w tej wielkiej porwawczej walce o podniesienie stopy życiowej mas pracujących naszego kraju, uczynimy wszystko, aby stojące przed nami zadania wykonać.

Co nowego przynosi moda

Każdy z nas chce ubierać się modnie. Nic też dziwnego, że odbywające się co pewien czas pokazy mody cieszą się dużym powodzeniem zarówno wśród kobiet, jak i mężczyzn. Ostatnia rewia zorganizowana w Filharmonii przez MHD i Biuro Wojewódzkie Centrali Odzieżowej zgromadziła setki widzów. Okazało się, że nie ma rewelacyjnych zmian w modzie jesienno-zimowej. Na podstawie prezentowanych modeli możemy poinformować kobiety, że w najbliższym sezonie będą w dalszym ciągu modne wełniane suknie o wąskich spódnicach. Miejsce małych kołnierzyków zajmą zdecydowanie duże kołnierze, a rękawy w dalszym ciągu... kimonowe.

Na rewii pokazano kilka nowych, efektownych, a przede wszystkim praktycznych modeli wełnianych sukienek, prezentowanych na Targach Lipskich. Np. wszystkim podobala się skromna wełniana czarna sukienka, która wraz z pomysłowym bolerkiem nadaje się na różne okazje. Widzeliśmy również granatową sukienkę z dekoltem, który w zależności od okazji można ostonić dopinając kołnierzem. Oklaskami nagrodzono także modele wiatrówek połączonych z ciepłymi podpinkami w kratę oraz praktyczne skafandry.

Rewelacją pokazu były balowe suknie uszyte z przetrzniętych materiałów, począwszy od chustki jedwabnej, a skończywszy na zwykłych jedwabkach w kwiaty, które wyglądają bardzo efektownie.

Ekspozycje prezentowane na pokazie można w dalszym ciągu nabywać na kermaszu, który czynny będzie przez cały październik w salach obok Filharmonii. Jak zapewniał w imieniu MHD prowadzący konferansję popularny aktor Leszek Mikułowski, będziemy mogli już niedługo kupować modną konfekcję w sklepach.

Pokaz przeplatany był licznymi występami artystycznymi. Publiczność nie szczędziła oklasków Lenie Wilczyńskiej, Janinie Dobrowolskiej, Michałowi Ślaskiemu, Wandzie Bojarskiej, Zofii Stefańskiej i orkiestrze pod dyr. Ciuksy.

W godz. od 19 do 22

czynna jest nowa placówka lecznicza

Oddział Zdrowia DRN Łódź-Polesie i Śródmieście zawiadamiają, że utworzona została nowa placówka lecznicza pod nazwą „Wieczorna pomoc lekarska”. Udział ona ambulatoryjnej pomocy lekarskiej dorosłym i dzieciom, zamieszkałym na terenie dzielnic Łódź-Polesie i Śródmieście. Wizyty lekarskie do domów nie są przyjmowane.

Placówka czynna jest codziennie oprócz niedziel i świąt od godz. 19 do 22 i mieści się w lokalu Poradni Ogólnej przy ul. Piotrkowskiej 67, tel. 157-37.

Chcą plan roczny wykonać

do 1 grudnia br.

Coraz więcej domów otrzymuje wodę z sieci miejskiej

Problem zaopatrzenia mieszkańców Łodzi w wodę jest jednym z ważniejszych w naszym mieście, szczególnie w dzielnicach południowych. Sprawa ta jest rozwiązywana coraz pomyślniej. Plan Miejskiego Przedsiębiorstwa Instalacyjnego na rok 1954 przewiduje 340 podłączeń wodociagowych i 120 kanalizacyjnych. Do chwili obecnej MPI podłączyło już 246 posesji do sieci wodociagowej i 72 do kanalizacyjnej. Zgodnie z podjętym zobowiązaniem długofalowym Zakład MPI dokłada wszelkich starań, aby plan roczny wykonać przed terminem — na dzień 1 grudnia br.

Konferencja partyjno-ekonomiczna z mobilizowała załogę do osiągania coraz lepszych wyników w obniżce kosztów własnych i oszczędności w gospodarowaniu materiałami. W współzawodnictwie, które obejmuje niemal 100 proc. załóg, wyróżniają się brzozy: Jana Bączka, odznaczony z okazji 10-lecia Polski Ludowej srebrnym krzyżem zasługi oraz Stanisława Tarnowskiego, Jana Krawczyka, Tadeusza Pawlaka i Józefa Moldawę.

Komunikaty Łódzkiego Ośrodka Szkolenia Partyjnego

Łódzki Ośrodek Szkolenia Partyjnego zawiadamia wszystkich członków, że od 1 października br. Ośrodek czynny jest od godz. 8 do 22, w niedziele od godz. 9 do 14.

Łódzki Ośrodek Szkolenia Partyjnego zawiadamia uczestników samokształcenia kierunku historii Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, że w skład dla I roku odchodzi się w dn. 6 bm., dnia 1 roku w dn. 8 bm., dnia 17. Wyjeżdża się w dni 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 października 1954 r. do Łódzkiego Ośrodka Szkolenia Partyjnego, ul. Traugutta 1.

Łódzki Ośrodek Szkolenia Partyjnego zawiadamia propagandistów i słuchaczy ZMP, że w dniu 7 bm., o godz. 17, w lokalu Łódzkiego Ośrodka Szkolenia Partyjnego, ul. Traugutta 1, odbędzie się odczyt z cyklu „Materializm połączony z teorią polityczną” na temat: „O istocie żywej materii”. Odczyt wygłosi prof. Cantowski. Odczytowi towarzyszyć będzie wykład propagandystów ZMP — obowiązkowo.

SWIT (Balucki Rynek) — „Antoni Lwałowicz gniewa się” — godz. 16, 18, 20.

WOLNOŚĆ (Przybyłowski 16) — „11-ka z naszej ulicy” — godz. 16, 18, 20.

WŁOKNIARZ (Północna 16) — „Dyktant na trawie” — godz. 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32.

IM. ST. JARACZA (St. Jaracza 27) — Program dla najmłodszych: „Mały Patek”, „Kto pierwszy”, „Lot na Księżyc” — godz. 16, 18, 20.

SATYRYKON (Traugutta 1) — „Na świętą nudo” — godz. 16, 18, 20.

MIEJSCOWOŚĆ (Północna 23) — „Wielki opowieść” — godz. 16, 18, 20.

PINKO (Kopernika 16) — „Słaby kłopot” — godz. 16, 18, 20.

KINA

BALTYK (Nowotwór 20) — „Dyktant na trawie” — godz. 14, 16, 18, 20.

GOJNIA (Przejazd 2) — Program filmów dok. i kult.-oświat. „Estrada młodzieży” — godz. 18, 20.

IM. ST. JARACZA (St. Jaracza 27) — Program dla najmłodszych: „Mały Patek”, „Kto pierwszy”, „Lot na Księżyc” — godz. 16, 18, 20.

MŁODA GWARDIA (Zielona 2) — „Na granicy” — godz. 16, 18, 20.

MUZA (Północna 173) — „Syn puka” — godz. 16, 18, 20.

PIONIER (Franciszkańska 31) — „Tajemnica wyspy” — godz. 16, 18, 20.

POLONIA (Północna 67) — „W pewnej rodzinie” — godz. 16, 18, 20.

PRZEDWIOŚNIE (Ziemskiego 76) — „Podstęp zwłoki” — godz. 16, 18, 20.

REKORD (Rogowska 2) — „Tęcza Świecenia” — godz. 16, 18, 20.

ROMA (Rogowska 94) — „Wiosna” — godz. 16, 18, 20.

SOJUSZ (N-wie Złota) — „Niedzielnia” — godz. 16, 18, 20.

TATRY (Świętlicka 40) — „Wian Główny” — godz. 16, 18, 20.

Dyżury aptek

Dziś (5 października) dyżurnymi są: apteki: Piotrkowska 163, Nowotwór 20, Karłowicza 45, Przybyłowski 41, Limonowskiego 80, Al. Kościuszki 48.

DYŻURY SZPITALI

Chirurgia: dziś całą dobę dyżurny Szpital im. dr. Sterlinga, ul. Sterlinga 1-3.

Internia: dziś całą dobę dyżurny Szpital im. dr. Rydygiera, ul. Sterlinga 13.

Dyżur polonistyczno-ginekologiczny: od godz. 8 do 20 dyżurny Szpital im. dr. H. Wolf, ul. Legionowa 34, od godz. 20 do 8 dyżurny Szpital im. Curie-Skłodowskiej, ul. Curie-Skłodowskiej 15.

Ważne telefony

Straz Pożarna — 8
Pogotowie Ratunkowe — 254-44
Miejski Ośrodek Informacji — 253-60
Miejski Ośrodek Komenda — 159-15.

Z niedzielnych pokazów strażackich

Gra strażacka w tzw. prądopilkę.

Strażacy w akcji bojowej.

Straż Pożarna z Zakładów im. Dubois zdobyła sztandar przechodni

W ub. niedzielę mieszkańcy Łodzi oraz liczne delegacje straży pożarnych z całego kraju oglądały na stadionie GWKS atrakcyjne zawody pożarnicze. Otwierając zawody zastępca przewodniczącego Prez. RN tow. Bugajski zwrócił uwagę na chlubną historię łódzkiej służby pożarniczej, na jej osiągnięcia:

— Mamy dziś czterokrotnie więcej niż przed wojną sprzętu motorowego, otrzymaliśmy polskie samochody gaśnicze „Star A-20” oraz autocystryny polskiej produkcji. Przeciętnie co drugi strażak w naszym mieście został przeszkolony na kursach pożarniczych, dziesiątki nowych dowódców, wyszkolonych w ośrodkach szkolenia pożarniczych, zasila szeregi strażackie.

Po defiladzie, w której wzięło udział 8 jednostek terenowych i 6 jednostek zakładowych straży pożarnych oraz

29 wozów pożarniczych, rozpoczęły się ćwiczenia szkolne i alarmowo-bojowe. W skład ćwiczeń szkolnych weszły: muśtra, ćwiczenia z drabinkami hakowymi, z drabiną drążkową, z liną węzową, z worem ratunkowym. Ćwiczenia alarmowo-bojowe obejmowały: ratowanie oraz gaszenie pożaru.

W ogólnej punktacji pierwszej miejsce zdobyła Zakładowa Straż Pożarna Zakładów im. Dubois. Drugie miejsce zajął oddział II Łódzkiej Straży Pożarnej; trzecie — oddział I ŁSP, czwarte — Zakł. Straż Pożarna Zakładów im. Armii Ludowej. Oddziały biorące udział w zawodach otrzymały szereg cennych nagród zespołowych i indywidualnych.

Na zakończenie zawodów odbył się rewelacyjny mecz „prądopilkę” zakończony zwycięstwem 1:0 reprezentacji terenowych straży pożarnych nad reprezentacją zakładowych straży pożarnych.

Kronika partyjna

Dzielnica Bałuty: dziś, 5 bm., o godz. 15, w sali KD Bałuty, ul. Zgłębka 17, odbędzie się odczyt sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych i przewodniczących rad zakładowych z tematu: „Obniżka kosztów własnych”.

Dzielnica Chojny: dziś, 5 bm., o godz. 15, w sali KD Chojny, odbędzie się narada sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych, sekretarzy oddziałowych i przewodniczących rad zakładowych na temat: „Obniżka kosztów własnych”.

Dzielnica Śródmieście: zawiadamia wszystkich delegatów, że dziś, 5 bm., o godz. 16, w Dzielnicowym Ośrodku Szkolenia Partyjnego, ul. Piotrkowskiej 194, odbędzie się seminarium na temat: „Rozwój Chłopskiej Republiki Ludowej”.

Dzielnica Widzew: dziś, 5 bm., o godz. 16, odbędzie się narada i sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych i oddziałowych organizacji partyjnych, przewodniczących rad zakładowych i oddziałowych w sali konferencyjnej KD Widzew, ul. Spółniska 5-7.

Dzielnica Polesie: Wydział Propagandy KD zawiadamia, że dziś, 5 bm., o godz. 15, w sali KD Polesie, ul. Kopernika 62, odbędzie się odczyt sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych i oddziałowych organizacji partyjnych, przewodniczących rad zakładowych i oddziałowych w sali konferencyjnej KD Polesie, ul. Spółniska 5-7.

Dzielnica Polesie: Wydział Propagandy KD zawiadamia, że dziś, 5 bm., o godz. 15, w sali KD Polesie, ul. Kopernika 62, odbędzie się odczyt sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych i oddziałowych organizacji partyjnych, przewodniczących rad zakładowych i oddziałowych w sali konferencyjnej KD Polesie, ul. Spółniska 5-7.

Dzielnica Polesie: Wydział Propagandy KD zawiadamia, że dziś, 5 bm., o godz. 15, w sali KD Polesie, ul. Kopernika 62, odbędzie się odczyt sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych i oddziałowych organizacji partyjnych, przewodniczących rad zakładowych i oddziałowych w sali konferencyjnej KD Polesie, ul. Spółniska 5-7.

Dzielnica Polesie: Wydział Propagandy KD zawiadamia, że dziś, 5 bm., o godz. 15, w sali KD Polesie, ul. Kopernika 62, odbędzie się odczyt sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych i oddziałowych organizacji partyjnych, przewodniczących rad zakładowych i oddziałowych w sali konferencyjnej KD Polesie, ul. Spółniska 5-7.